

Euclio (Tirat)

Oyunun Adı: Çömlek

Yazar: Plautus

Çeviren: T. Yılmaz Öğüt

EUCLIO – Mahvoldum, yok oldum, yıkıldım, kaybettim her şeyimi! Nereye koşsam? Nereye koşmasam? Tutun, yakalayın hırsız! Kim? Kimi tutacak? Bilmiyorum, görmüyorum, kör gibi dolaşıyorum. Nereye gitmeliyim ya da nerdeyim, ya da ben kimim? Bir çıkış yolu bulamıyorum. yalvarıyorum, lütfen yardım edin bana, bana yardıma gelin ne olur... Kim çaldı, kim... gösterin bulun onu bana. (Bir seyirciye) Sen ne diyorsun? Sana güvenebilirim, namuslu biri olduğun suratından okuyorum. Ne var? Niye gülüyorsun? Hepinizi tanıyorum; sizin aranızda oturan, göz kamaştıran renkli ve pahalı kıyafetler giymiş, düzgün görünümlü bir yığın hırsız olduğunu biliyorum. Ne diyorsun? Onların içinden biri değil mi diyorsun? Beni öldüreceksin. Hadi söyle, kimde altınlarım? Bilmiyor musun? Ah zavallı ben ah, yıkılmış durumdayım, darmadağan olmuşum, perperişanım... Bugün de ne belalı, felaket ve acı dolu bir günmüş... Bu bana açlık ve yoksulluk getirecek. Bütün dünyanın en büyük felakete uğramış birisiyim şu anda... Yaşamımı nasıl sürdürebileceğim, canım gibi koruduğum o kadar altını kaybettikten sonra... Her türlü yaşam sevincinden, bütün zevklerden yoksun bıraktım kendimi ömrüm boyunca. Şimdi benim bu acılarım, çektiklerim ve kayıplarına karşı başkaları sevinç içinde, bolluk içinde yaşayacak; işte buna dayanamıyorum.